

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 3. apríla 2014 v trestnej veci obvineného **P. D.**, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. g/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To 10/2012, zo 17. apríla 2012 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **P. D.** **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T 95/2011, z 31. októbra 2011 bol obvinený **P. D.** uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. g/ Tr. zák. a podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. mu prvostupňový súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti prvostupňovému súdu podal odvolanie obvinený. Krajský súd v Trenčíne uznesením, sp. zn. 2To 10/2012, zo 17. apríla 2012 podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného **P. D.** zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne podal dovolanie obvinený z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je naplnený tým, že bolo porušené jeho právo na obhajobu, pretože ako vyplýva zo zadokumentovaného spisového materiálu policajného orgány s ním vykonávali úkony v čase, keď bol ovplyvnený alkoholom a nebol schopný vnímať reálne toto konanie.

Obvinený v dovolaní vymenoval dôkazy, ktoré túto skutočnosť by mali potvrdiť (jeho výpoveď z 23. marca 2011, výpoveď manželky, syna, policajtov, výpoveď lekára, jeho správanie počas úkonov dňa 22. marca 2011, úradné záznamy policajtov, zápisnice o vyšetrení na zistenie alkoholu v krvi). Tým, že policajné orgány vykonávali úkony s obvineným, ktorý bol pod vplyvom alkoholu bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces a zásada zakotvená v § 2 ods. 1 Tr. por., pretože nebol stíhaný zo zákonných dôvodov. Nebola naplnená subjektívna stránka trestného činu, pre ktorú bol stíhaný. V dôsledku krátkodobej nepričetnosti nebol schopný rozpoznať protiprávnosť jeho konania. Pre uvedenú poruchu nemohol vnímať samotné konanie na Obvodnom oddelení Policajného zboru Myjava a vnímať a porozumieť jemu predložené a údajne vysvetľované rozhodnutie policajta. V dovolaní obvinený podrobne rozoberá jednotlivé úkony a jeho konanie a postoj k vykonávaným úkonom, ktoré podľa neho potvrdzujú, že bol pod vplyvom alkoholu.

K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. uviedol, že s poukazom na horekonštatované skutočnosti a dôkazy vzhľadom na jeho krátkodobú nepričetnosť je napadnuté rozhodnutie založené na nesprávnom posúdení zisteného skutku, pretože jeho konanie nemôže byť kvalifikované ako trestný čin. Nie je jeho chybou, že s ním boli vykonávané úkony, keď bol pod vplyvom alkoholu. Vzhľadom na to, že bol pod vplyvom alkoholu, nerozumel a nepoznal obsah rozhodnutia, ktorým bol vykázaný z miesta trvalého bydliska na dobu 48 hodín. Odvolací súd mal reparaovať nezákonné rozhodnutie prvostupňového súdu. Vytýka konajúcim súdom, že sa neoboznámili so znaleckými posudkami z trestného spisu z r. 2002 a z r. 2012, týkajúcich sa jeho predchádzajúcich odsúdení, z ktorých jednoznačne vyplýva, že je alkoholik. Mal byť preto v konaní skúmaný jeho duševný stav.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v dovolacom konaní vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T 95/2011, zo dňa 31. októbra 2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne vydaného dňa 17. apríla 2012 pod sp. zn. 2To 10/2012 a v konaní, ktoré mu predchádzalo bol porušený

zákon v ustanoveniach § 2 ods. 1, ods. 7, ods. 9, ods. 10 a ods. 12 Trestného poriadku, § 213 ods. 1 Trestného poriadku, § 321 ods. 1 Trestného poriadku v neprospech P. D.. Zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne v celom rozsahu, ako aj konanie, ktoré vydaniu napadnutým rozhodnutiam predchádzalo ako aj všetky ďalšie rozhodnutia, ktoré na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujú, pokiaľ by vzhľadom na zmenu, ku ktorej by došlo, stratili podklad a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril okresný prokurátor z Nového Mesta nad Váhom. Poukázal v úvode na dôvody dovolania obvineného. Uviedol, že obvinený okolnosti, ktoré uvádza v dovolaní v priebehu konania nenamietal. V písomnostiach od obvineného neexistuje ani zmienka o tom, že odsúdený bol v dôsledku značnej opitosti nepričetný. Naopak odsúdený sa v priebehu celého konania bránil tým, že jeho čin nie je protiprávny, pretože konal v krajnej núdzi, ktorá spočívala v tom, že z polície bol prepustený, nemal kde ísť.

Odsúdený nikdy až doposiaľ nenamietal, že nepoznal obsah policajného rozhodnutia o vykázaní. Naopak tvrdil, že poznajúc ho, porušil ho, pretože sa buď domnieval, že sa vykázanie nevzťahuje na garáž jeho rodinného domu, či preto, že konal v krajnej núdzi. Odsúdený opakovane tvrdil, že vypil iba niekoľko pohárov likéru, takže nebol vôbec tak opitý a prezentoval, že na celú udalosť si pamätá veľmi presne. Z uvedeného dôvodu odsúdený, jeho obhajca a ani prokuratúra nikdy nenavrhlí preskúmanie jeho duševného stavu a preto nebol takýto dôkaz súdom v kontradiktórnom hlavnom pojednávaní vykonaný.

Je teda zrejmé, že najnovšie tvrdenia odsúdeného sú v príkrom rozpore s jeho predchádzajúcimi tvrdeniami. Evidentne ďalej ide o obsah námietky, ktorá bola obžalovanému nielenže známa v čase konania pred súdom a bol ju teda povinný v zmysle koncentračnej zásady, prezentovanej v § 371 ods. 4 Trestného poriadku uviesť najneskôr v odvolaní, ale nevykonanie takéhoto dôkazu nemôže byť považované za porušenie jeho práva na obhajobu.

Duševná porucha, motív páchatel'a a subjektívna stránka trestného činu sú totiž znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky páchatel'a, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu (konanie - následok - príčinný vzťah). Namietanie ich nezistenia alebo nesprávneho, či neúplného zistenia v dôsledku

nevykonania dokazovania alebo nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania v dovolaní predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i / Trestného poriadku nepripúšťa.

Okresný prokurátora navrhol, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci dovolanie podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku zamietol, pretože dôvody dovolania nie sú preukázané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací. Samotnú správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu potrebné vyšetrovanie podľa § 379 ods. 2 Tr. por.

V súvislosti s obvineným uplatnenými dovolacími dôvodmi je potrebné osobitne upozorniť i na ustanovenie § 371 ods. 3 Tr. por., v zmysle ktorého dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak ten je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Uvedenou formuláciou zákon vyjadruje, že dovolanie je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Pokiaľ ide o obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak z jeho znenia ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní je potom viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili sudy nižšej inštancie. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania sudy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

Vo vzťahu k poslednému obvineným namietanému dovolaciemu dôvodu (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) je potrebné uviesť iba toľko, že dovolací súd nezistil v rámci daného trestného konania žiadne také procesné pochybenia, ktoré by boli spôsobilé tento dôvod naplniť. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že všetky práva, ktoré sú vyjadrením práva na obhajobu a podmienky na spravodlivé rozhodnutie súdu boli v predmetnej veci riadne zabezpečené. Treba zároveň upozorniť na to, že nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu, keď príslušné orgány hodnotia dôkazy ináč, než je predstava obvineného.

K citovanému ustanoveniu § 371 ods. 3 Tr. por. je potrebné uviesť, že obvinený v podanom odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T 95/2011, z 31. októbra 2011 podané na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom 22. decembra 2011 neuviedol také dôvody, ktoré uvádza v dovolaní, to znamená, že v deň spáchania skutku 22. marca 2011 bol pod vplyvom alkoholu a v dôsledku požitých alkoholických nápojov nastala krátkodobá nepričetnosť a preto jeho ovládanie a rozpoznávacie schopnosti boli vymazané. Tieto skutočnosti a dôkazy museli byť obvinenému známe, pretože v dovolaní cituje jednotlivé výpovede svedkov, svoju, z prípravného konania, listinné dôkazy a tieto skutočnosti v odvolaní neuviedol. Obvinený v odvolaní uviedol, že do domu nevstúpil protiprávne, vstúpil len do garáže, ktorá patrí výlučne jemu. Bola mu zima, bol bez odevných zvrškov, nemal kde ísť, a preto svoje konanie považoval za legálne.

Horeuvedené skutočnosti sú dôvodom na odmietnutie dovolania. Najvyšší súd Slovenskej republiky k uvádzaným dôvodom považuje za potrebné uviesť nasledovné. Nie každé konanie a každé vykonanie úkonu s osobou pod vplyvom alkoholu zakladá nepričetnosť. Aj keď sú pravdivé konštatovania obvineného, že citované dôkazy potvrdzujú, že v čase zadržania bol pod vplyvom alkoholu, vzhľadom na jeho správanie, odmietanie vykonania niektorých úkonov nešlo o také ovplyvnenie alkoholom, ktoré by mohlo byť vyhodnotené tak, že sa dostal do stavu nepričetnosti v dôsledku požitých alkoholických nápojov a nemôže byť preto zodpovedný za toto protiprávne konanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na rozpory obvineného v jeho výpovediach. V jednej výpovedi tvrdí, že bol pod vplyvom alkoholu, ale na nič si nepamätá. Táto veta bola zapísaná vo výpovedi obvineného, keď využil svoje právo a odmietol vypovedať. Takže nemôže sa brať do úvahy ako dôkaz. V ďalšej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že vypil dva

alebo tri poháriky 0,2-ky nejakého likéru, nebol opitý. Z konštatovaného vyplýva, že jeho tvrdenia v dovolaní sú v rozpore s jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní.

V neposlednom rade pri hodnotení, či je alebo nie je naplnený dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., treba brať do úvahy to, čo vo svojom vyjadrení uviedol okresný prokurátor v Novom Meste nad Váhom uvedenom na konci str. 3 a začiatku str. 4 tohto rozsudku.

Dovolanie obvineného nebolo dôvodné a preto ho Najvyšší súd Slovenskej republiky ako nedôvodné odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 3. apríla 2014

JUDr. Daniel H u d á k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová